

Úvodníček

Tak a poslední měsíc školy je tu. Připomínám, že do konce května měl být zaplacen tábor a odevzdána přihláška. Takže kdo tak neudělal, má tábor drobátko dražší.

Na tábor se odjíždí 30.6.2004 v 16:45 od klubovny. Kdo to neví, tak upřesňuji, že se jede opět do Lesné. Tábor nám tentokrát vychází poměrně dlouhý, do 31.7.2004. Bude drobná změna, již nepojedem s panem Spalem, ale máme objednaný mikrobus. Tam se vejde jen 21 lidí, takže kdo přijde pozdě, ten na tábor poběží ☺. Na sraz si nezapomeňte vzít bezinfekčnost a kdo nemá z jaráků prohlídku od doktora, tak prohlídku.

Kosa

Milé děti,

jak jste si jistě všimly, tábor se blíží. A s ním i CeTaH. No, sdělím vám rovnou, že z tohoto článečku se nedozvítíte, jaké je téma letošní hry. To by nebylo žádné překvapení. Na druhou stranu byste to zase rády věděly. Nebudu vás tedy příliš napínat. Trošku vás povolím a sdělím vám, jaké oblečky a pomocné předměty byste si měly vzít s sebou. Tím vám trochu napovím. Připraveni na povolení? Dobře.

1. Na tábor si sezeňte a vezměte s sebou košili. Ne však flanelovou. Nejlepší by byla košile bílá, světlá apod. Připomínám, že tato košile bude

využita pro herní účely a může tedy dojít k jejím určitým úpravám ať už záměrným či i nezáměrným.

Asi jsem vám příliš nenapověděl. Pocítily jste úlevu vašeho napětí? Že ne?

Dobrá, budu hodný. Další návoděda však může být nápovědou pouze zdánlivou.

2. Pomocné předměty vám nepřiblížím, protože byste věděly příliš. A ten kdo věděl moc, začal brzy překážet. Takže pozor! Jde nám přeci o naši věc!

Bon d'orno.

Gimli

Skrz Brdy

Představte si... Ponurá atmosféra, na obloze se válí husté mraky, na zem padají provazce deště, v dálce se blýskne, pak zazní hrom. Je temno, slunce je stíněno hustým závěsem mraků. Promoklé postavy pobíhají po ulicích. Tísníme se u malého vchodu, v marné snaze vyhnout se kapkám. Schyluje se k času na svačinu.

Máte to? Tak takhle přesně to začalo.

Jen co déšť trochu polevil, vyrazili jsme na nádraží. Cesta metrem byla krušná, ale jakožto adrenalinový zážitek zcela nedostižná. Na nádraží seberem Péču a vzhůru na vlak. Vláček nás dovezl (tedy s přestupem) až do Osova. Ještě že nám Bužu cestou odříkával kilometry, jinak bychom to asi přejeli. Počasí na místě bylo stále dosti vlhké, ale už nepršelo (jen sem

na zimu. Marcel mu půjčuje dlouhé triko. Volnou chvíliku věnujeme fotbálku, jen škoda, že míč neustále sjízdí pryč. Odcházíme a cestou si prohlížíme dvoumetrové díry.

Za chvíliku jsme u pramene, kde spácháme hygienu. Na stromě tu mají tzv. mávací větev – stačí zatáhnout, strom zamává listy a můžeme jít. Za chůze

polemizujeme o býkerech, býkrosu a výhodách horských býků oproti býkům silničním. Cesta se stáčí vzhůru do kopce, na Kuchynku. Vypadá to, že se otepluje, proto sundáváme vrstvy. Avizovaný výhled se stále

tam něco ukáplo). Tak vyrazíme ku lesu. Cestou přicházíme na jeden závažný problém: nemáme toaleták! Nevadí, v nejhorším padne Ážin toustový chleba. V lese plném kopců, dér a vody je těžké najít slušné místo na spaní, leč my si poradíme. Postavit pařeniště by bylo dílem okamžiku, kdyby si Marcel odpustil své vychytávky. Oheň (vzhledem k provlhlosti lesa) odkládáme na neurčito. Dojist večeři a spát!

Ráno je stále zataženo, ačkoli občas vysvitne slunce. Ze spacáku se nikomu nechce, první vylézají delfíni s tygry, kteří mají k snídani piškotky. Nedbají varování, že nemáme toaleták a že vodu nabereme z železitých pramenů, a kydají tam dva kyblíky sметany. Mezitím vylezlý Ikar, oblečen jen v košíli, si stěžuje

neobjevuje, protože všude kolem jsou stromy, ale stačí trochu představivosti a je to. Volnou chvízí po hřebenu pokračujeme dále, jen Eidam se s míčem prohání po okolních stráních. Počasí se vrádí k normálu, a tak zase vrstvy nahazujeme. Je čas na oběd. Zalézáme do lesa a

konzumujeme své chlebíky, rybičky, sýrečky a tak podobně. Ikar se v kraťasech, košili a kongu tulí a tlemí. Krátká porada organizátorů: „Kudy půjdem?“ „No, mohli bysme“. Z Buža je

těžké něco dostat.

Vyrážíme hledat pomník partyzáňů. No jo, partyzáni se uměli schovat, avšak my ho nalézáme. Jen trochu připomíná seník. Vydáváme se po nejasných cestách lesem, abychom si brdskou faunu a flóru prohlédli opravdu zblízka. Orientační smysl nás naštěstí neklame, a tak se vynořujeme u bývalého pískového lomu. A Ikarus s matrací již volá: „Pojďte se vozit, pojďte se bavit!“ Proč ne.

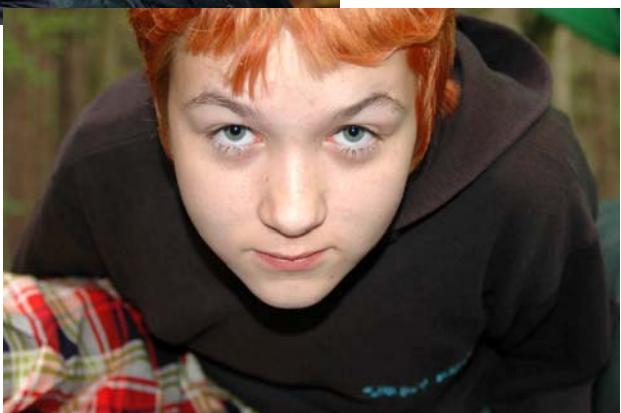
Zas jít. Přes louku a přes les a vcházíme do civilizace. Zatímco si na místním plácku kopeme, přífrčí hasiči se zapnuto sirénou, vyskáčou a naběhnou do restaurace. A my si také dáme limonádu. A protože nám zbylo trochu času, na místním hřišti si dáme fotbálek. Ale pořádný, až z toho Anežka trochu

kulhá. Když se večer přiblížil, odkvačili jsme do lesíku najít si vhodný plácek na spaní. Je to těžké, výběr je veliký, ale všude kořeny a nabídnu rochniště. Rozděláme oheň, postavíme pařeniště a vaříme. Kuře, fazole, páry, těstovinky, co je komu libo. Marcel ještě zahraje na kytáru, pak už jen postavit protikančí zábrany a do spacáků.

Probudí mě rachot – padají kroupy. Usnu.

Opět se probudím. Za pařeniště je vrstva sněhu. Raději zas usnu.

Když znova otevřu oči, již jen poprchává, a protože jsou vzhůru i ostatní, snídáme.

Převažují delvítačké tvarohové záviny. Snídaně se nesmí uspěchat, a proto vstáváme až po nějaké té chvilce. A jdeme. Batožák Ajdam se snaží obhájit svůj batoh. Však časem pochopí.

Ve vesnici si nakoupíme pití a různé mlsy, Ikar se snaží navrátit nalezenou láhev. Oblaka vypadají čím dál tím huř, proto odcházíme ku vlaku. Nádraží z dob France Jozefa nás vítá útlounou čekárnu.

Je uklizeno, uprostřed místnosti kamínka. Na zdi visí obraz, a to buď sešlého Jánošíka, Koziny, Lomikara či páně císaře s valaškou. Kdo ví. Zbaštíme si chlebíky a již nám houká vláček, tak nastoupit, přednosta nás odmávne a jedem. Zpět do Prahy, do všedního života. Snad zase někdy.

Vigo

Historia magis tra vitae

Čeká na vás Nový, sice né Olda, ale článek a jde k vám přímo z tiskárny. Tak o čem že si budeme povídат dnes??? Bude to o jednom speciálním výletu, konaném léta Páně devatenáctistého devadesátého šestého, konkrétně mezi Nočňákem a

Inkriminovaný výlet se konal do Sázavy-Stvořidel (?)

Nejprve musíme všechny obeznámit se skutečností, že do Stvořidel jsme nikdy nedošli, ale to nevadí. Pro neznalé zopakuji, že sraz byl, je a snad vždycky bude u školy (pro ty opravdu zatvrzelé neznalce: za dávných časů se „lidé“ scházeli před školou Pod Marjánkou; dnes je tomu jinak a scházíme se před klubovnou. Tímto je tajemství odhaleno, tak snad na dalším výletě, když teď znáte historii scházení se před výletem, uvidíme více tváří, třeba i neznámých). Tak tedy sešli jsme se a vyrazili na Masarykovo nádraží, odtud vlakem kam s do lesů. Tam jsme vystoupili a pod vedením Kódla a

Ohněm, jako druhý v pořadí (cca 4.-6.6.). Tak tedy pohodlně se usaďte, obejměte své milé, otevřete láhev Coca-coly a nechejte se unášet libým vyprávěním z dávných časů...

Žízaly, neboť jiní vedoucí tam nebyli, vyrazili. Poté, co jsme opustili nádražíčko, chtěli jsme si potvrzením pravidla, že u nádraží, kostela nebo kaple/kříže atd., je hospoda, udělat dobré. Místo toho jsme

zjistili, že výjimka potvrzuje pravidlo. Tak jsme alespoň vyrazili do lesů (mimo chodem už po půl kilometru jsme značku ztratili, přestože tam stále byla (opravdu, staré časy byly temné a zvláštní)). I jali jsme se hledat místo na spaní, a opravdu, bylo nalezeno nádherné místo, plné mravenců, jehličí a netopýrů. Večer jsme snědli Janě koláč a šli spinkat. Po snídani jsme si zabalili (asi za hodinu) a vydali se dále po značce. Ve vesnicích jsme pravidelně nabírali vodu, dokonce jsme měli to štěstí zhlednout i zříceninu skládající se ze dvou kamenobetonových kusů a dokonce obsahovala jedno okno. Cestou jsme potkali jakéhosi pěkně ukecaného dědulu, který nám oznámil, že jdeme úplně špatně. V další vesnici jsme zřeli rybník plný kaprů a vyburcovali nešťastného vesničana, který byl majitelem jakési nálevny, a donutili ho, aby nám otevřel a prodal limonády. Zároveň jsme využili přestávky k přebalení Janiny uzdy (otázkou zůstává: Které Jany?). Krátce po poledni jsme v další vesnici snědli něco k obědu. Opoledne jsme zjistili, že dole ve vsi je něco, čemu se při troše dobré vůle dá říkat kupaliště. Nepochopitelně jsme se tam vydali a až do pozdních odpoledních hodin jsme se věnovali cachtání, koupání, metání bahna po sobě a jiných, osušování a dalším podobným vodním hrátkám a zábavám. Po té jsme vtrhli do obchodu minutu před zavírací dobou a vyplenili ho. Po další cestě, kdy jsme sbírali smůlu, pak jsme se raději. I noc byla dobrodružná, jelikož po první kapce jsme stavěli půl hodiny pařeniště. Bystřejší čtenáři si jistě domysleli, že další kapky již nepadalaly. V neděli jsme se probudili, nasbírali ještě trochu smůly a úspěšně dojeli správným vlakem domů...

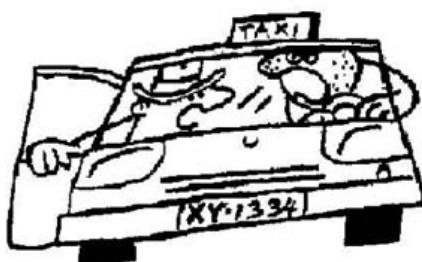
To bylo na Dobrou noc a bylo toho moc, tak zase za měsíc pápálálá

Anežka

Pranostikon

„Žábo, všechn žab královno! Prosím, řekni mi, jaké bude počasí v červnu?“ „...“ „Tak teda děkuju. Pro jednou to snad bez tebe zvládnu. Tak tedy k těm pranostikám. Máme červen, co nás asi tak čeká?“

Jaká parna se v červnu dostaví, tak se i prosincové mraky postaví. Jaký červen, takový i prosinec. V červnu-li víc sucho bývá, urodí se hojnost dobrého vína. Často-li se v červnu hrom ozývá, kalné léto potom přicházívá. Doufejme tedy, že moc bourek nebude, na tábor chceme mít přeče sluníčko! Co se týče svátků, tak hned 1.6. na Den dětí slaví Lorna a Fotunát. Jméno Lorna znamená odvržená, ztracená a osamocená. A význam Fortunátova jména? Obdařený štěstím. Dva dny poté - 3.6. bude oslavovat svátek Klitylda, a to podle německého kalendáře. Jméno značí o nositelce, že je proslavená bojovnice. Za chvíliku tu je 11.6. a svíčky si sfoukne Mabela. Pár dní po její oslavě někdo pozvedne sklenku k přípitku na Zbyněhněva a Zbyněhněvu. Obě jména jsou slovanského původu a znamenají, jak jinak, že lidé s tímto jménem se často zlobí. 25.6. oslaví jmeniny Prosper. Jméno je latinského původu a znamená zdárný a šťastný. A 28.6. bude porcovat dort Beatus – blažený, šťastný. Dál pak bude slavit svátek třeba Hobo, Hakis, Šemík, Píďa, Bužu, Kosa a Beáta. A narozy? Tak Áza, naše historička dostane určitě k narozkám spoustu SMS, a to 2.6. Taky Zuzana slaví narozy, přesně to bude 14.6. K závěru jeden citátek od Karla Čapka: „Pravda zvítězí, ale dá to fušku.“ A ještě jedno české přísloví: „Ptáka poznáš po peří, vlka po srsti, člověka po řeči.“ A podle čeho se poznají žáby, které předpovídají počasí a radí, kdo kdy má svátek a narozy? Asi Ji dám zas do vody, protože se moc zhoršila. Á pozor! Pomoc! Útočí na

mě Žába! „Vlastimíra, Vlastimíra! Vlastimíra slaví svátek!“ „Díky Žábo, teď na konci se mi to opravdu hodí. Ještě si tě teda chvílkou nechám.“

Giz a Žába

Luštěninky

Tentokrát mám pro vás extra porci luštěnek navíc a přitom stále zdarma! Takže nebudu zdržovat úvodem a hned se vrhneme. Napřed na řešení z minulého Týpka. Správná odpověď byla čest. Berka nejenže věděla odpověď, ale napsala ji i do bedničky a proto bude na příjezdě nejblížším setkání odměněna.

A teď přísluší:

1)Více než jednou, ale méně než třikrát, určí velikost fyzikální či chemické veličiny, a méně než dvakrát, ale více než nulkrát použij způsobu obrábění, jímž se části materiálu od sebe oddělují.

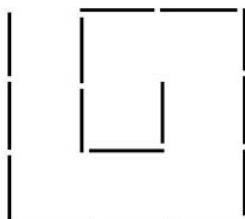
2)Vzdálenost bodu A (což je místo, kde ukončí, puzena gravitační silou, svou dráhu malvice) od bodu B (což je místo ležící svisle pod místem započetí její dráhy) se blíží k nule.

Pak tu mám pro vás jednu sirkovou hádanku. 3) Na přiloženém obrázku si můžete prohlédnout hada z 15 sirek. Přemístěte 3 sirkы tak, aby vám vznikly 2 čtverce.

Kdo stále ještě nemá dost, může se pokusit najít **6 rozdílů** mezi obrázky taxíků.

A na závěr řešení:
1) Dvakrát měř, jednou řež. 2) Jablko nepadá daleko od stromu.
3)Přesouváme tři sirkы ležící co nejvíce vprostřed, vznikne velký čtverec a malý čtverec, který má s velkým společnou jednu sirku.

Morče

Fotograf - an atér

Fotu zdar, již tradičně je tu článek o všem možném a nemožném. Tentokrát se dozvítí něco o tom, čím vším je možné se živit, respektive stravovat. Jistě jste si již všimli, že určitá část naší společnosti se dobrovolně či nedobrovolně žíví pouze rostlinnými produkty a z všelijakých důvodů odmítá konzumovat maso. Co však z nouze musel pozrát Eidam (nikoliv naopak, přátelé), to se dozvítí, pokud budete číst dál.

Na posledním výletě nazvaném příznačně Skrz Brdy se udalo mnoho zajímavých věcí. Zásadním způsobem se však projevila nepřipravenost některých účastníků. V první řadě, budeme-li jmenovat, to byl Ikarus, který do deště a krupobití s teplotami blízkými nule vyrazil pouze v košíli. Inu, jeho prvotní nadšení poněkud vychladlo, ale to dnes není naše hlavní téma. Druhým zapomnětlivcem byl Eidam, který si v rychlosti zapomněl zabalit nedělní oběd. Co naplat, něco přece jist musel, a když nikdo nejevil ochotu se s ním podělit o svůj obědek, vyrazil tedy s kotlíkem do lesa sbírat houby. Počasí na to sice bylo ideální, ale přeci jenom, houby

rostou především na podzim a toto roční období je ještě daleko před námi. Není tedy divu, že jediným výsledkem hledání byla plesnivá ponožka neurčitého stáří. S přimhouřenýma očima by se sice o ní dalo říci, že obsahuje jisté houbové kultury, ale s tímto úlovkem Eidam spokojen nebyl a nehodlal se tak rychle vzdát. Pustil se tedy do sběru všelijaké zeleně a jehličí (na živočištvo byl příliš pomalý) a po deseti minutách měl kotlík plný. S využitím

znalostí kuchaře vše rozvařil a v rychlosti spolykal, neboť ostatní již spěchali na vlak. Po zbytek dne byl Eidam poněkud zmatený a líčil Ikarusovi scénky od Cimrrmanů, které doposud neznali snad ani autoři. Nicméně celkově byl se stravou spokojen a dle dostupných zdrojů si prý na příští výlet žádné jídlo nevezme, v lese prý najde vše, co potřebuje.

Marcel

Ikarusovo okýnko

Ahoj lidstvo, chiky moa bády [čiky ma bády] pojďte se vozit, pojďte se bavit:

Matka se rozhodne, že její syn je už dost zralý na to aby se dozvěděl, jak to vlastně s tím vznikem lidí je a tak jde za svým mužem, aby to synovi objasnil. A aby z toho neměl příliš veliký šok či trauma doporučí mu, aby mu to synovi vysvětlil na motýlech. Otec jde za synem a táže se ,

zda si syn vzpomíná na ten noční podnik ve kterém nedávno byli. Syn příkyvuje. Otec se znova táže, zdali si pamatuje na to, co tam spolu viděli. Syn znova souhlasí a otec říká:,,Tak takhle nějak to dělají motýli!"

Šli dva medvědi. Ten jeden byl hnědý, a ten druhý také zahnul doleva.

Svatý Petr si přivolá k soudu dva lidí: sprostého řidiče autobusu a faráře. Řidič autobusu povolí zůstat v ráji, avšak farář je poslán k pekelným branám. Udivený farář ještě od brány volá, jak je možné, že došlo k takové křívdkě? Sv. Petr mu vše taktře objasní:,,Faráři, když ty jsi se modlil, tak všichni spali, zatímco když řidič řídl, tak se všichni modlili.

Blondýna, kterou už nebaví věčný výsměch okoli se nabarví na hnědo a vyrazí na výlet. Když jde okolo stáje, zaujmou ji bačovy ovce a proto se ho ptá:,,Pane bačo, když vám je všechny přesně a rychle spočítám, můžu si jednu vzít?" Bača příkývne. Nabarvená blondýna koukne na stádo a vystřeli: 102. Bača přepočítá a ...přesně. A tak si blondýna cpe tu výhru do auta, když tu za ní ještě bača volá:,,Paní, když uhodnu pravou barvu vašich vlasů, můžu si toho psa vzít zpátky?"

Tak to by snad pro tentokrát mohlo stačit, tak Tšůž vuřt!

Ikarus

Bodování

Dobrý den, dnes vás ještě čeká bodové zpravidajství a také se dozvítě čerstvé šokující informace o Ikarovi a proč má Helut na kahánku. Zůstaňte s námi.

Všeobecně řečeno se dá říci, že se nic nestalo, ale to by nebyla tak zcela úplně pravda. Většina z vás učinila krok vpřed, některí větší, některí menší, některí vůbec.

A nyní musíme čestně pochválit Janu, která dosáhla kulatin třístých. To se stává málokdy.

A teď k hlavním zprávám. Předávám slovo. Už víte, že Helmut má na kahánku. Proč? Je to prosté: Ejdam se prostě rozjel a není k zastavení, a jestli to tak půjde dál, Helut brzy skončí mezi ostatními vydracenými. A co Ikar? To je horší. Ten už Ejdamovi podlehl (o bod) a dle důvěrných zdrojů se z toho jen tak nevyhrabe. A již vracím slovo. Děkuji. Ale už nemám, co bych dodal. Takže nashledanou za měsíc ve finálovém díle.

bodliví Bodovatéři (Vigo a Buž)

DRUŽINY

1	Kamzíci	186
2	Orlíci	153
3	Tygři	139
4	Delfíni	109
5	Zubří	33
6	Panteři	25

JEDNOTLIVCI

1	Helmut	(TY)	357
2	Eidam	(KA)	340
3	Ikarus	(OR)	339
4	Jana	(DE)	300
5	Pečeně	(DE)	269
6	Cvalda	(KA)	259
7	Berenika	(OR)	252
8	Jake	(KA)	189
9	Babča	(OR)	167
10	Sebastian	(ZU)	123
12	Jakub	(OR)	115
11	Míťa	(PA)	97
13	Tomáš	(PA)	73
14	Dona	(DE)	66
15	Matěj	(ZU)	59

Úterák a okolí

